

614

1810. Κήρυγμα, 16 'Οκτ., Διοικητοῦ Κερκύρας, περὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν ναῶν καὶ μονῶν τῆς νήσου. Ἐντυπον μονόφυλλον, ἐν Ἀρχεῖῳ Ἰονίου Γερουσίας.

615

1810. Φορολογικὸς νόμος, ἀπὸ 21 Μαρτίου, τῆς Ὑδρας, περὶ φορολογίας πλοίων καὶ οἰκοδομῶν, ἐν αἷς ἡσχεῖτο ἐπάγγελμα, ἐν 25, σ. 18–20.

616

1810. Γραπτὰ ἔθιμα Νάξου, ἐκ κεφ. 15 καὶ παραγράφων 127 καὶ μιᾶς «ἐπικρίσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως». Ἐν 130, τ. 8, σ. 523–558. Πρβλ. 44, σ. 188–189, 272, σ. 109, σημ. 48 καὶ 193, σ. 8–13. Τὰ γραπτὰ ταῦτα ἔθιμα φαίνεται, ὅτι οὐδέποτε ἴσχυσαν· πρβλ. Ἀπάντησιν Δημογεροντίας Νάξου, ἐν 49, σ. 168–169.

(τελικὴ παράγραφος: «Ἄν νέος κατένις ἤθελεν ἀκολουθήσῃ νέαν τινά, χωρὶς γνώμην τῶν γονέων, ἢ τῆς Ἐκκλησίας, λόγῳ συναισθήσεως, αὐτὸ καθόλου νὰ μὴ στέργουν, μήτε νὰ βεβαιοῦται, ἢ εὐλογῇται φανερώς, ἢ ἐν κοινοῖς, μήτε ἐὰν συμφωνήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι γονεῖς των, ἀμὴ νὰ χωρισθῶσι καὶ ἀποσπασθῶσι ἐκκλησιαστικῶς, πρὸς σωφρονισμόν τῶν λοιπῶν».)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

617

1810. Ὁθωμ. Διοικητικὸς Κανονισμὸς τῶν Μονῶν τοῦ Ἀγ. Ὁρους, μνημ. ἐν 190, σ. 24 (29/29).

618

1810. Διάταξις πΚ. Ἱερεμίου, πρὸς μ. Ἀδριανουπόλεως Γαβριήλ, «προικοδοσιῶν ὅροι καὶ κανόνες», ἐν 70, Β', σ. 129–134. (Κατάργησις «τραχώματος»).

«... ἀπεφάνητο παύσασθαι διόλουν καὶ γενέσθαι ἐκ μέσου καὶ ἐκλιπεῖν εἰς τὸ παντελὲς τὸ πρὸς τὸν γαμβρὸν διδόμενον τραχώμα, ἐφ' ᾧ μηδένα τολμῆσαι ποτὲ τῶν γονέων τῆς γάμου κατεγγνωμένης κόρης ἐπιδουῖναι πολὺ ἢ ὀλίγον λόγῳ τραχώματος τῷ εἰσαγομένῳ γαμβρῷ, μήτε πρὸ τοῦ γάμου, μήτε ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ, ἢ ἄλλοτε ποτέ, οὔτε κρυφίως, οὔτε φανερώς, μήτε τοὺς γενομένους γαμβροὺς κατατολμᾶν οὕτως ἀσυνειδήτως καὶ ἀθεοφύβως ἐμπορεύεσθαι τοὺς ἱεροὺς γάμους, καὶ πρὸς κέρδος ἔχειν καὶ χρηματισμόν, καὶ ἀπαιτεῖν πολὺ ἢ ὀλίγον παρὰ τῶν γονέων τῆς κόρης, ἢ συγγενῶν, λόγῳ τραχώματος, ἐπὶ μηδεμιᾷ αἰτίᾳ αὐτῶν καὶ προφάσει. Ὡσαύτως δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε μὴ ἐνεργεῖσθαι ὅλως τὴν ματαίαν ἐκείνην πομπώδη ἐπίδειξιν, μηδὲ παρατίθεσθαι εἰς μέσον τὴν προῖκα καὶ ἐμφανίζεσθαι ἐπὶ τῷ πολυπραγμονεῖσθαι, ὑπὸ τε ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ τῆς μνηστείας συμβαῖνον, καὶ τοῦτο μένειν διόλουν κατηργημένον, ὥστε μήτε ἐκ μέρους τῆς

μνηστής στέλλεσθαι τὸν τεῦθεν πρὸς τὸν μνηστῆρα τζεβρέδες καὶ μανδήλια, μήτε ἀντεπιστέλλεσθαι παρ' αὐτοῦ φλωρία, διὰ λόγον τοῦ ἀρραβῶνος, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι μόνῃ τῇ ἀμοιβαίᾳ τῶν δακτυλιδίων δόσει τε καὶ ἀποστολῇ, ὅπερ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ σύμφωνον διατάξει, τῇ τῶν δακτυλιδίων μόνῃ ἐναλλαγῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀρραβῶνων ὑποδεικνύουσα».

619

1810. Διάταξις, 28 Μαρτίου, πΚ. Ἱερεμίου, περὶ περιορισμοῦ τῶν προικῶν, πρὸς τοὺς κατοίκους Σκιάθου, ἐν 70, Β', σ. 134-136.

«... Προεστῶτες καὶ γέροντες καὶ ἐπίτροποι τῆς χώρας Τρικκέρων, τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σκιάθου κειμένης καὶ χρήσιμοι πρόκριτοι...»

Α' — ... ὁ ἐκ τῆς πρώτης τάξεως τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης πατήρ μιᾶς θυγατρὸς νὰ μὴ δύναται κατ' οὐδένα λόγον νὰ δίδῃ λόγῳ τραχώματος τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ θυγατρὶ περισσότερον τῶν 500 γροσίων, μέχρι σχεδὸν ὀβολοῦ, καθὼς καὶ ἕκαστος γαμβρὸς δὲν θέλει δύναται νὰ ζητῇ ἀπὸ μέρους του περισσότερον.

Β' — Ὁ τῆς Β' τάξεως πενθερὸς νὰ δίδῃ τραχώμα 350 γροσίων.

Γ' — Ὁ τῆς Γ' τάξεως νὰ δίδῃ γροσία 250.

Δ' — Ὁ τῆς Δ' τάξεως γροσία 150.

Ε' — Τὰ χρυσὰ σιρότια καὶ καπακλίκια, καὶ οἱ λεγόμενοι ποδόγροισι, αὐτὰ νὰ μένωσι τοῦ λοιποῦ κατηργημένα καὶ παρ' οὐδενὸς μεταχειριζόμενα.

Σ' — Νὰ μὴν εἶναι κάθε πενθερὸς ὑπόχρεως νὰ προικίσῃ τὸν γαμβρὸν ὁσπητότοπον, ἀλλ' οὔτε ὁ γαμβρὸς νὰ ζητῇ, εἰμὴ ἂν ὁ πενθερὸς ἐξῇ καὶ βούλῃ νὰ δώσῃ.

Ζ' — Οἱ μνηστῆρες, ἤτοι οἱ ἀρραβωνιαστικοί, νὰ μὴν ἔχωσι τὴν ἄδειαν, οὔτε νὰ τολμῶσι νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ πενθερικά ὁσπήτια πρὸ τοῦ γάμου, οὔτε ποτε ἄλλοτε, εἰμὴ μόνον...

Πάσχα, Χριστουγεννίων, μεγάλου Βασιλείου, Θεοφαιείων... Ἀπόκρεω, πρὸς χαιρετισμὸν ἀπλῶς, ἕκαστη δὲ πενθερὰ ὀφείλει νὰ μὴ τολμήσῃ νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν γαμβρὸν τραπέζας καὶ φαγητά, οὔτε δὲ ἡ ἀρραβωνιαστικὴ νὰ συνέρχηται εἰς τὸν οἶκον τοῦ μνηστῆρος αὐτῆς, πρὸ τῆς ὑπανδρείας.

Η' — Ἐν ἑκάστῳ συγκροτουμένῳ συνοικεσίῳ νὰ γίνωνται δύο προικοσύμφωνα γράμματα, καὶ τὸ ἓν νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ ἔξῃ ὁ γαμβρὸς τὸ δὲ ἄλλο ὁ πενθερὸς, καὶ αὐτὰ νὰ ἔχωσι κῦρος, ὅταν εἶναι μεμαρτυρημένα μὲ τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τῶν κατὰ καιροὺς προεστῶτων τῆς χώρας ταύτης...

Θ' — Τὰ λεγόμενα μανδηλώματα τοῦ γαμβροῦ νὰ εἶναι μόνον δέκα καὶ οὐχὶ περισσότερα. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις νὰ καταργηθῶσι διόλου καὶ νὰ λείψωσιν ἐκ μέσου τὰ χρυσοῦφанта καὶ χρυσοκέντητα φορέματα καὶ τὰ διαμαγγούρια κατὰ τὴν κοινὴν φωνήν, καὶ τὰ κλειδωτάρια, καὶ οἱ ὀρμαθοί, δι' ὧν κακῶς ἐσυνείθιζον νὰ στολίζωνται αἱ γυναῖκες αὐτόθι».

620

1810. Ἀχτναμές σ. Μαχμούτ Β', ὑπὲρ Ἀλβανιτοχωρίου, (παρὰ τὸ Τύρνοβον) Βουλγαρίας. Πρβλ. 9, σ. 45-46.

